

РЕШЕНИЕ

№ 5733

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **4623** по описа за **2012** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), срещу решение от 24.02.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 14560 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 99-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 2373 от 23.06.2011 г., издадено от началник отдел „Пътни такси и разрешителни“ (ПТР), дирекция „Пътни такси и разрешителни за специално ползване на пътищата“ (ПТРСПП) при АПИ, с което на В. В. П., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП) е наложена „глоба“ в размер на 1 000, 00 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Касаторът поддържа, че неправилно съдът е приел, че административнонаказващият орган (АНО) е пренебрегнал правилата на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН. В конкретния случай, след извършване на замерване с електронна везна, е констатирано, че натоварването на двойната ос е 25 855 кг. при максимално

допустимо такова съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в" от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства (Наредба № 11 от 03.07.2001 г.) от 18 000 кг. Следователно констатирано е превишение на допустимото натоварване с повече от 50 %, което не може да се приеме като случай на по-ниска степен на обществена опасност на извършеното нарушение. Счита, че превишението на натоварването на двойната ос е с висока степен на обществена опасност, тъй като създава опасност за причиняване на ПТП. Споменатите в мотивите на решението обстоятелства - първо нарушение, първи работен ден на нарушителя са взети предвид като смекчаващи вината обстоятелства при определяне на размера на наказанието, като на нарушителя е наложена санкция в минимален размер от 1 000, 00 лв. Предвид изложеното моли съдът да отмени решението на СРС и да потвърди НП.

Ответникът - В. В. П. оспорва касационната жалба. Моли съдът да я отхвърли и да остави в сила решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

След обсъждане на събраните по делото доказателства въззивният съд е приел, че на 14.06.2011 г. около 16.10 часа, на Околовръстен път [населено място], преди разклона за [населено място] служители на АПИ спрели за проверка движещ се в посока [населено място] четириос самосвал, модел „Скания П113ХЛЛ", с ДК № СОЗЮ4 АВ, управляван от В. В. П.. С помощта на техническо средство - ролетка проверяващите установили, че разстоянието между осите е 1.35 м. Извършено било замерване с ел. везна DFW-KR №118873, в резултат на което се установило, че натоварването на двойната ос е 25855 кг., при максимално допустимо такова съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. от 18000 кг. Водачът не представил разрешение за осъществяването на движение за тежко пътно превозно средство. Същият представил квитанция № 121012170034978 от 27.05.2011 г. за платена такса за „превишаване на допустима маса и надтоварване на оси реципрочни" по сметка на АПИ за маршрут Ч.-Н.. С оглед констатираното при проверката, бил съставен АУАН № 0002927 от 14.06.2011 г., в който е посочено, че движейки се с ППС с надтоварване на двойната ос с 25855 кг. при максимално допустима такава от 18000 кг., жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а" от ЗП. Въз основа на съставения акт, при идентично словесно описание на извършеното деяние и посочване като нарушена разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а" от ЗП, на 23.06.2011

г. било издадено атакуваното НП, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 1 000, 00 лв. Въз основа на сключен на 13.06.2011 г. трудов договор с [фирма], жалбоподателят е постъпил на работа на 14.06.2011 г. на длъжност „шофьор тежкотоварен самосвал 12 и повече тона". С квитанция №121012170034978 от 27.05.2011 г. за управляваното от жалбоподателя ППС е платена такса за „превишаване на допустима маса и надтоварване на оси реципрочни" по сметка на АПИ за маршрут Ч.-Н.. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на показанията на свидетелите Р. и В. и събраните по делото писмени доказателства.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на правомощията им. АУАН е съставен при спазване на предвидената в чл. 40 и чл. 43 от ЗАНН процедура и съдържа предвидените в чл. 42 от ЗАНН реквизити. Наказателното постановление е изготвено съгласно изискванията на чл. 57, ал. 1 ЗАНН и в него не се установяват пороци от външна страна, като описаното нарушение кореспондира изцяло с посоченото в АУАН. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Изложил е подробни съображения за неоснователност на наведеното в жалбата възражение за неизпълнение на разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН от страна на административно-наказващият орган (АНО). Съдът е приел, че от събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е управлявал тежко пътно превозно средство с натоварване на двойната ос 25855 кг. С оглед това процесното ППС е извънгабаритно по смисъла на пар. 1 т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Наредба № 11 от 03.07.2001 г., съгласно която норма извънгабаритни са пътно превозните средства по чл. 2 и/или тежките ППС по чл. 3 от Наредбата. Съгласно чл. 3 от наредбата "тежки ППС или състав от ППС са тези, които имат: натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7". Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Наредбата, препраща към чл. 6, ал. 1 от нея, съгласно която допустимото максимално натоварване за ремарке с две оси е 18 тона. Изложил е, че е безспорно установено, че нарушителят не е разполагал с разрешение за превозване на тежко ППС. В случая се касае за път от републиканската пътна мрежа, поради което жалбоподателят е следвало да представи разрешение съобразно чл. 14, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Наредба №11 от 03.07.2001 г., а именно разрешение от АПИ, [населено място], което разрешение е следвало да съпътства ППС. Предвид изложеното съдът е приел, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна нарушението на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, съгласно която „за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забраняват: в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия: движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства". Посочил е, че от представената от жалбоподателя квитанция № 121012170034978 от 27.05.2011 г. е видно, че ППС-то е имало платена „такса претоварване" по сметка на АПИ за управление с наддопустимото максимално натоварване на ос, но така платената такса касае маршрут [населено място] - [населено място], а административното нарушение е установено на Околовръстен път [населено място], преди разклона за [населено място], в посока [населено място] - т.е. извън маршрута, за който е представена платена такса. Предвид изложеното е счел, че от страна на АНО правилно е приложена санкционната норма на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. Съгласно действащата редакция на разпоредбата, на физическото лице, което извършва или нареди да бъде извършено движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари

без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя, се налага глоба в размер от 1 000, 00 до 5 000, 00 лв. Посочил е, че в случая водачът е санкциониран, именно защото е извършил управление на ППС от категорията на посочените в нормата и без разрешение от администрацията управляваща пътя.

Независимо от горното съдът е счел, че атакуваното наказателно постановление е издадено от наказващия орган в нарушение на чл. 28, б. „а“ от ЗАНН. Изложил е, че преценката за маловажност на случая подлежи на съдебен контрол. Осъществявайки го, съдът е счел, че в процесния случай липсват настъпили вредни последици; нарушението е извършено за първи път; извършено е в деня на постъпването на нарушителя на работа, който от своя страна е на млада възраст и е студент. Предвид посоченото съдът е счел, че деянието, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя попада под хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. По изложените съображения, съдът е счел, че жалбата е основателна и издаденото наказателно постановление като незаконосъобразно следва да се отмени.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Макар процесуалните права на страните да не са били ограничени и нарушени, а решението да е мотивирано и постановено от законен съдийски състав, то при извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че въззивният съд е постановил съдебния си акт в нарушение на закона. Налице е релевираното касационно основание – нарушение на закона. Ето защо, касационната жалба е основателна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, като бъде потвърдено спорното НП, предвид следните съображения:

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. На основание чл. 220 от АПК настоящият състав преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от въззивния съд в обжалваното решение.

Изложената от районния съд фактическа обстановка изцяло се споделя от настоящия състав, поради което не следва да бъде преповтаряна. Правилно районният съд е приел, че НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН. Спазени са и преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Правилно е посочена относимата правната регламентация и предвид фактическите установявания, направени от състава на СРС, касационната инстанция намира, че П. безспорно е осъществил от обективна и субективна страна състава на административното нарушение, за което му е повдигнато административно-наказателното обвинение и е ангажирана неговата административно-наказателна отговорност. Деянието, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на П. е управление на тежко пътно превозно средство с натоварване на двойната ос 25855 кг. при максимално допустима такава от 18000 кг. без разрешение от администрацията управляваща пътя – в случая АПИ. С посоченото деяние лицето е осъществило състава на нарушение визиран в чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. В случая управляваното от касатора ППС не е сред посочените в чл. 14, ал. 3 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., поради което не може да се приеме, че за него важи изключението посочено в чл. 8, ал. 3 от Наредбата, даващо право за движение след заплащане само на дължимата такса за превишаване на максимално допустимите норми. Наложено

на лицето наказание "глоба" е в определения в закона минимален размер – 1 000, 00 лв.

Незаконосъобразен, обаче, се явява крайният извод на въззивния съд, че неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на П.. Настоящият състав не споделя изводите на СРС за маловажност на случая и приема, че извършеното от лицето административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Липсват обстоятелства от които може да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което е наказано лицето, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този вид. С оглед на доктриналната класификация на правонарушенията в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от ЗП следва да се отнесе към така наречените „нарушения на просто извършване”, „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат извън самото деяние. Приложението на чл. 28 от ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9. ал. 2 от Наказателния кодекс вр. чл. 11 от ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило конкретните обществени отношения. В разглеждания случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Видно от чл. 1 ал. 1 от ЗП с посочения закон се уреждат обществените отношения, свързани с управлението на безопасността на пътната инфраструктура в Р. Б.. Съгласно чл. 2, ал. 2 от ЗП пътната мрежа се развива съобразно изискванията в нормативните актове, включително тези свързани с безопасността на движението. Правилно от касатора е констатирано, че е превишението на допустимото натоварване на двойната ос в случая е голямо. Същото е около 43 % и движението на ППС създава опасност за причиняване на ПТП. Следва да се отбележи, че при определяне дали едно деяние е малозначително или маловажен случай водещо значение има обществената опасност именно на деянието. Разбира се, на тази плоскост следва да бъде преценявана и обществената опасност на дееца, но същата представлява само помощен критерий за оценка на обществената опасност на деянието. Ето защо обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, че е извършено в деня на постъпването на нарушителя на работа, който от своя страна е на млада възраст и е студент не може да промени извода, че процесното деяние не представлява маловажен случай. Настоящият състав възприема изтъкнатите от касатора смекчаващи вината обстоятелства, но намира, че те правилно са отчетени от административнонаказващия орган при определяне на размера на наложеното на В. В. П. административно наказание.

Горното мотивира настоящият състав да приеме, че не са налице основанията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административно-наказателна отговорност. Определеното в НП наказание за процесното нарушение е в минималния предвиден в закона размер и се явява адекватна санкционна мярка, съобразно тежестта и обществената опасност на нарушението.

Предвид на изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено

като незаконосъобразно, като бъде потвърдено оспореното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК вр. с чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, X-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 24.02.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 14560 по описа за 2011 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 2373 от 23.06.2011 г., издадено от началник отдел „Пътни такси и разрешителни“, дирекция „Пътни такси и разрешителни за специално ползване на пътищата“ при Агенция пътна инфраструктура, с което на В. В. П., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата е наложена „глоба“ в размер на 1 000, 00 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 2373 от 23.06.2011 г., издадено от началник отдел „Пътни такси и разрешителни“, дирекция „Пътни такси и разрешителни за специално ползване на пътищата“ при Агенция пътна инфраструктура, с което на В. В. П., на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата е наложена „глоба“ в размер на 1 000, 00 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.